



Franzefoss Gjenvinning Husøya
Postboks 53
1309 RUD

Oslo, 31.05.2017

Deres ref.:
Astrid Drake

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2016/1255

Saksbehandler:
Jorunn Aaneby

Saksfremstilling og begrunnelse for tillatelse til økt behandlingskapasitet for Franzefoss Gjenvinning Husøya

Miljødirektoratet gir Franzefoss Gjenvinning Husøya tillatelse til mottak og behandling av inntil 80 000 tonn farlig avfall per år og lagring av inntil 7 000 tonn farlig avfall. Tillatelsen er gitt på strenge vilkår som følge av at anlegget er plassert nært viktige naturverdier.

Bedriften skal betale et gebyr på kr 86 800 for vår behandling av søknaden.

Vedtaket, herunder plassering i gebyrklasse, kan påklages til Klima- og miljødepartementet innen tre uker.

Vi viser til:

- ≠ Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven for Franzefoss Gjenvinning Husøya av 30. oktober 2006, sist endret 11. september 2014
- ≠ Lukkrisikovurderinger av 28. november 2013 og 10. november 2014
- ≠ Varsel om endring av tillatelsen med nye krav til lukt av 12. juni 2014
- ≠ Søknad om tillatelse til økte rammer for virksomhet med konsekvensutredning og tilhørende vedlegg av 25. juli 2014
- ≠ Utkast til endret tillatelse av 5. mars 2015 og bedriftens kommentarer til utkastet av 15. april 2015 og 15. mai 2015
- ≠ Rapport fra vannovervåking i Bolgsvaet av 15. februar 2016, og vurdering av tidligere undersøkelser i Bolgsvaet av 30. oktober 2015
- ≠ Utkast og varsel om endring av tillatelsen av 6. januar 2017, og bedriftens kommentarer til utkastet i møte 16. januar 2017 og i brev av 31. januar 2017
- ≠ Annen korrespondanse i saken

Miljødirektoratet gir med dette tillatelse på visse vilkår. Tillatelsen med tilhørende vilkår følger vedlagt dette brev. Tillatelsen er gitt med hjemmel i forurensningsloven § 11 jf. § 16 og endret i medhold av § 18. Miljødirektoratet har ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis og ved fastsettelse av vilkårene lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket, sammenholdt med de

fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre. Ved fastsettelse av vilkårene har Miljødirektoratet videre lagt til grunn hva som kan oppnås med beste tilgjengelige teknikker.

De utslippskomponenter fra virksomheten som er antatt å ha størst miljømessig betydning, har vi uttrykkelig regulert gjennom spesifikke vilkår i tillatelsens pkt. 3 og følgende. Utslipp som ikke er uttrykkelig regulert på denne måten, er omfattet av tillatelsen i den grad opplysninger om slike utslipp ble fremlagt i forbindelse med saksbehandlingen eller må anses å ha vært kjent på annen måte da vedtaket ble truffet. Dette gjelder likevel ikke utslipp av prioriterte stoffer oppført i vedlegg 1. For virksomheter som benytter slike stoffer som innsatsstoffer eller de dannes under produksjonen, er utslipp av stoffene bare omfattet av tillatelsen dersom dette fremgår uttrykkelig av vilkårene i tillatelsens pkt. 3 følgende eller utslippene er så små at de må anses å være uten miljømessig betydning.

Vi vil understreke at all forurensning fra bedriften isolert sett er uønsket. Selv om utslippene er innenfor de fastsatte utslippsgrensene, plikter bedriften å redusere utslippene så langt dette er mulig uten urimelige kostnader. Det samme gjelder utslipp av komponenter det ikke uttrykkelig er satt grenser for gjennom særskilte vilkår.

Denne tillatelsen kan senere endres i medhold av forurensningsloven § 18. Endringer skal være basert på skriftlig saksbehandling og en forsvarlig utredning av saken. En eventuell endringsøknad må derfor foreligge i god tid før endring ønskes gjennomført.

At forurensningen er tillatt, utelukker ikke erstatningsansvar for skade, ulemper eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

I tillegg til de krav som følger av tillatelsen, plikter bedriften å overholde forurensningsloven og produktkontrollloven samt forskrifter som er hjemlet i disse lovene. Enkelte av forskriftene er nevnt i tillatelsen. For informasjon om øvrige regler som kan være aktuelle for bedriften viser vi til www.regelhjelp.no, vi viser også til Miljødirektoratets hjemmesider på internett www.miljodirektoratet.no.

Brudd på utslippstillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79. Også brudd på krav som følger direkte av forurensningsloven og produktkontrollloven samt forskrifter fastsatt i medhold av disse lovene, er straffbart.

Bakgrunn

Franzefoss Gjenvinning avd. Husøya (heretter Franzefoss Husøya) er et behandlingsanlegg for farlig avfall lokalisert på industriområdet på Husøya i Kristiansund kommune. Anlegget ble etablert i 2006. Bedriften har tillatelse til mottak, behandling og mellomlagring av farlig avfall fra offshore- og landbasert industri, og til forbrenning av spillolje. Miljødirektoratet informerte Franzefoss Husøya i et møte 4. desember 2013 om behov for konsekvensutredning ved søknad om tillatelse til økt behandlingsskapasitet for farlig avfall som følge av at bedriften ligger tett på nasjonalt, regionalt og lokalt viktige naturtyper og arter. Bedriften utførte en konsekvensutredning og søkte 25. juli 2014 om tillatelse til økte rammer for mottak og behandling av farlig avfall, og økte utslipp til vann.

Miljødirektoratet sendte bedriften 5. mars 2015 et utkast til endret tillatelse der vi avsto søknaden om økt behandlingskapasitet. I brev av 15. april 2015 og 15. mai 2015 kommenterte bedriften utkastet og kom med nye opplysninger i saken. Kommentarene og de nye opplysningene omfattet innspill på rammekrav, utslipp til vann, støy, lukt, mottak og mellomlagring av farlig avfall, forbrenning av spillolje, og miljøtilstand og naturverdier i området. Miljødirektoratet har på bakgrunn av kommentarene og de nye opplysningene gjort en ny vurdering av søknaden. I den nye vurderingen har vi også lagt vekt på resultatene fra overvåkingen i Bolgsvaet i 2015.

Saksfremstilling og søknaden

Rammevilkår

Franzefoss Husøya søker om tillatelse til å motta og behandle inntil 80 000 tonn farlig avfall per år, som innebærer en dobling av behandlingskapasiteten i forhold til tidligere tillatelse. Av den omsøkte mengden vil inntil 40 000 tonn være borevæske (mud) og kaks fra oljeboring (avfallsstoffnummer 7142, 7143 og 7145), og inntil 40 000 tonn være oljeholdig væske (avfallsstoffnummer 7030, 7031, 7144 og 7165). Søknaden omfatter også mottak og behandling av oljeforurenset masse (avfallsstoffnummer 7022). Det er oljeholdig væske som utgjør den økte mengden det søkes om å motta og behandle. Bedriften søker om tillatelse til å mellomlagre inntil 7 000 tonn farlig avfall, som innebærer en økning på 2 000 tonn i forhold til tidligere tillatelse.

Produksjonsforhold

Bedriftens anlegg består av et tankanlegg, et termisk prosesseringsanlegg og et vannrenseanlegg med kjemisk og biologisk rensing. Oljeforurenset masse, oljeholdig borevæske og kaks behandles i det termiske prosesseringsanlegget ved bruk av *soil recovery* teknologi. Avfallet varmes til 470 °C ved bruk av hetolje, og separeres i fraksjonene vann, oljekondensat og tørrstoff. Oljekondensatet er karakterisert som spillolje. Noe av spilloljen blir benyttet som energibærer i egen produksjon, mens mesteparten blir overført til tank og solgt videre til annen industri. Den termiske prosessen medfører dannelse av ikke-kondenserbare gasser (IKG) som forbrennes sammen med spilloljen. Tørrstoffet fra prosessen er karakterisert som ordinært avfall. Dette tilsettes vann før det blir lagret og levert til deponi til bruk som dekkmasse. Vannfraksjonen pumpes til vannrenseanlegget der det behandles sammen med vaskevann og oljeholdig væskeavfall. I vannrenseanlegget tilsettes vannet polymer og kjemikalier (NaOH, FeCl₂SO₄) og pumpes til flotasjon for kjemiske utfelling. Slammet fra den kjemiske utfellingen føres tilbake til det termiske prosesseringsanlegget for behandling. Vannet føres til biologisk behandling etterfulgt av sedimentering. Slammet fra den biologiske behandlingen fortykkes og avvannes ved sentrifugering før det føres til det termiske prosesseringsanlegget for behandling. Vannet som oppstår ved sentrifugeringen føres tilbake til vannrenseanlegget for behandling.

Utslipp til vann

Franzefoss Husøya søker som følge av økt behandlingskapasitet om økte utslipp til vann. Utslippene av TOC, olje og flere metaller vil øke proporsjonalt med mengden farlig avfall som behandles ved anlegget. Bedriften søker om økte utslippsgrenser for maksimalt årlig utslipp av TOC, olje, arsen, barium, krom, kobber, sink, molybden, vanadium og tinn, mens de for kadmium, kvikksølv, nikkel og bly søker om uendrede eller reduserte utslippsgrenser. Det søkes om uendrede eller reduserte konsentrasjonsgrenser for alle stoffene utenom barium. Bedriften har påvist utslipp av per- og

polyfluorerte alkylstoffer (PFAS) som ikke tidligere er regulert, og søker om tillatelse til dette utslippet.

Bedriften søker om prosessutslipp med en avløpsstrøm på 10 m³ per time og inntil 65 000 m³ per år med følgende utslippsgrenser:

Komponent	Tidligere utslippsgrenser		Omsøkte utslippsgrenser	
	Konsentrasjon mg/liter (døgnmiddel)	Maksimalt årlig utslipp kg/år	Konsentrasjon mg/liter (døgnmiddel)	Maksimalt årlig utslipp kg/år
Organisk karbon (TOC)	1000	16800	1000	33333
Olje	20	252	20	500
Arsen	0,05	0,6	0,05	1,25
Barium	0,5	12,6	2	100
Kadmium	0,02	0,3	0,01	0,25
Krom	0,1	1,3	0,1	2,5
Kobber	0,2	2,5	0,2	5
Kvikksølv	0,005	0,1	0,003	0,1
Nikkel	0,5	6,3	0,25	6,3
Bly	0,1	1,3	0,05	1,3
Sink	0,5	6,3	0,5	12,5
Molybden	0,2	2,5	0,2	5
Vanadium	0,5	6,3	0,5	12,5
Tinn	0,2	2,5	0,2	5
PFAS	ikke regulert		0,004	0,1

Vannmengde	10 m ³ per time	ikke regulert	10 m ³ per time	65 000 m ³
pH	6-9	6-9	6-9	6-9

Bedriften har informert om at de kan ha enkelte målinger som overstiger de omsøkte konsentrasjons- og mengdegrensene for nikkel. Bedriften har også opplyst om at de har et utslipp av polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAH) i størrelsesorden 1-50 gram per år.

Bedriften har vist at konsentrasjonen av metaller og andre stoffer i utslippet til vann vil fortynnes til nivå under miljøkvalitetsstandard for kystvann i 1-6 meters avstand fra utslippspunktet. Utslippet når overflaten mer samlet ved vinterbetingelser enn sommerbetingelser, noe som gjør at influensområdet vil variere over tid.

Overvann fra tankanlegget og utearealene ved bedriften føres til oljeutskiller. Vann fra tak og utearealer uten aktivitet ledes direkte til sjø. Vann fra vannrenseanlegget og oljeutskiller slippes i vannforekomsten Bolgsvaet på omtrent 29 meters dyp og 270 meter fra land. Bedriften bruker ikke begroingshemmende stoffer i utslippsledningen til sjø. Bedriften har ikke utslipp av kjølevann.

Utslipp til luft

Utslipp fra forbrenning av spillolje

Franzefoss Husøya har utslipp til luft fra forbrenning av spillolje. Avfallsforskriften kapittel 10 regulerer forbrenning av spillolje og angir utslippsgrenser for støv, TOC, saltsyre (HCl), hydrogenfluorid (HF), svoveldioksid (SO₂), nitrogenoksidforbindelser (NO_x) og karbonmonoksid (CO). Konsekvensutredningen konkluderer med at utslippene ikke vil medføre negative konsekvenser for miljøet eller befolkningen i nærområdet så lenge utslippene er innenfor grenseverdier fastsatt i forskriften.

Lukt

Bedriften har noe diffuse utslipp til luft fra prosessen og tankanlegg. Lukt fra lager- og settlingstanker utenfor prosesshallen er vist å gi det største bidraget til lukt i omgivelsene. Utslipp fra de termiske behandlingsmaskinene kan også bidra til lukt, spesielt ved støtutslipp fra sikkerhetsventilene. Det har vært flere klager fra naboer på lukt fra bedriften. Bedriften gjennomførte målinger, spredningsberegninger og luktrisikovurdering i 2013. På bakgrunn av dette ble det iverksatt flere tiltak for å redusere lukt, blant annet installering av et renseanlegg med kullfilter for utlufting av lagertanker. Bedriften opprettet også et system for registrering og oppfølging av klager på lukt. Bedriften utførte nye målinger, spredningsberegninger og luktrisikovurdering i 2014 som viste at kullfilteret har hatt god effekt, og at anlegget ved normal drift vil overholde anbefalte grenser i luktveilederen (TA 3019/2013). Målingene, beregningene og risikovurderingen omfatter kun lukt ved normal drift av anlegget. Konsekvensutredningen beskriver ikke om økt behandlingsskapasitet kan gi økt lukt, men bedriften har opplyst at økt inntak av oljeholdig væske ikke vil medføre noen vesentlig risiko for økt lukt da oljeholdig væske avgir lite lukt. De har opplyst at det blir utført luktmålinger når oljeholdig vann ankommer med båt.

Folkehelseinstituttet har vurdert resultatene fra luktrisikovurderingene og konkluderer med at totalutslippet av flyktige organiske forbindelser (VOC) og lettflyktige aromatiske hydrokarboner som toluen, etylbenzen og xylen ikke vil gi noen negative helseeffekter for naboer til bedriften. Videre konkluderer de med at de påviste nivåene av benzen ved adkomstveien til industriområdet på Husøya tilsier for høy helserisiko.

Støy

Kildene til støy ved anlegget er de termiske behandlingsmaskinene, transportrør, spyling og vifteanlegg. Konsekvensutredningen beskriver utbredelse av støy til omkringliggende områder ved dagens og fremtidig driftssituasjon. Støyberegningene viser at lydnivået vil øke noe ved utvidelse til dobbel behandlingsskapasitet. Støysonen for L_{den} 55 dB ved normal drift ved dagens situasjon strekker seg over sjøen til Fugløya. Ved utvidet drift vil støysonen for L_{den} 55 dB strekke seg et lite stykke innover land på Fugløya, men kortere dersom portene til prosesshallen med de termiske behandlingsmaskinene er lukket. Som følge av dette har bedriften utført nye støyberegninger for situasjoner der en av tre porter til prosesshallen er åpen på dag- og kveldstid, og der alle portene er åpne 50 % av døgnet utenom kveld og natt. Støysonen for L_{den} 55 dB vil i et slikt tilfelle strekke seg til omtrent midt mellom Husøya industriområde og Fugløya. Bedriften har opplyst om at tiltak for å redusere støypåvirkningen på Fugløya er lagt inn som en driftsrutine for anlegget. Støyberegningene viser at ingen boliger vil få økt støynivå av betydning som følge av utvidet behandlingsskapasitet. Støyberegningene tar ikke hensyn til båtanløp siden dette ikke påvirker den daglige støysituasjonen i området.

Det framkommer av konsekvensutredningen at en dobling av behandlingsskapasiteten ved anlegget vil doble antall lastebilbevegelser på adkomstveien, hvilket innebærer en økning fra fire til åtte lastebilbevegelser per dag. Bedriften har senere opplyst om at den økte mottaksmengden det søkes om utgjør oljeholdig væske, og at dette ankommer anlegget med båt og derfor ikke vil medføre en vesentlig økning av veitransporten til anlegget. Videre opplyser bedriften om at båtene ankommer kaianlegget med lav hastighet og følgelig lite støy.

Kunnskap om naturverdier, resipientforhold og annen påvirkning

I umiddelbar nærhet nord for anlegget til Franzefoss Husøya ligger Fugløya naturreservat som ble opprettet 28. mai 2010 som en del av verneplan for hekkende sjøfugl i Møre og Romsdal. Naturreservatet er en svært viktig hekkelokalitet for sjøfugl, inkludert flere fuglearter som står i risiko for å dø ut i Norge, såkalte rødlistearter. Dette gjelder blant annet de nært truede artene ærfugl og fiskemåke, og de truede artene hettemåke og makrellterne. Nasjonalt har disse fugleartene vist en betydelig bestandsnedgang de siste tiårene. Videre finnes det viktige beite- og yngleområder for sjøfugl i vannområdene nært Franzefoss Husøya. Området mellom Fugløya og Valholmen i Bolgsvaet er særlig i perioder med dårlig vær om vinteren et viktig avlastningsområde for de svært verdifulle og fuglerike områdene ved Grip naturreservat. Det er blant annet registrert forekomst av rødlisteartene sjørørre, havelle, svartand og ærfugl i dette området, samt oter som er registrert som en truet art. Området Bolgleira i Bolgvågen på innsiden av Husøya tørrlegges ved lavvann, og fungerer som beiteområde for flere fuglearter, mens det tilhørende strandengområdet benyttes som hekkeområde for blant annet de truede fuglearterne vipe og storspove. Øst for Husøya finnes et gyteområde for kysttorsk, mens det i Bolgsvaet er et fangstområde for sild. I Nerbolga og øst i Bolgvågen finnes to låsettingsplasser for sild. Låsettingsplassen i Nerbolga ligger i kort avstand fra utslippspunktet til Franzefoss Husøya.

Det ble i 2015 gjennomført overvåking i vannforekomstene Bolgsvaet (inkl. Bolgsvaet ved Husøya og Bolgsvaet ved Remlan og Bolgvågen). Sedimentundersøkelsene viste lave nivåer av metallene det finnes klassegrense for, men det ble påvist høye nivåer av barium ved flere stasjoner. Resultatene for enkeltstoffer av PAH, og sum PAH-16 og polyklorerte bifenyler (PCB-7) viste ikke god tilstand på flere stasjoner. Biotaprøver av albuesnegl nord og sør for Fugløya naturreservat viste overskridelser av arsen og bly på begge stasjonene, og kvikksølv på stasjonen sør for øya. Resultatene fra overvåkingen tilsier moderat økologisk tilstand og oppnår ikke god kjemisk tilstand for Bolgsvaet.

Franzefoss Husøya er en del av et større industri- og havneområde på Husøya. Like ved bedriften ligger asfaltverket Veidekke Industri avd. Kristiansund og pukkverket Mekvik Maskin, og lengre øst på Husøya ligger flere bedrifter som driver mottak, mellomlagring og sortering av avfall. På motsatt side av Bolgsvaet i en avstand på 800 meter, ligger industriområdet Vestbase med flere virksomheter. Det planlegges utvidelse av industriområdet på Husøya i form av etablering av ny dypvannskai, havne- og næringsområder, samt oppgraderingen av adkomstveien til industriområdet. Reguleringsplanen for dette ble vedtatt av Kristiansund kommune 13. desember 2016. I henhold til reguleringsplanen vil tiltaket ha liten påvirkning på naturmangfoldet dersom avbøtende tiltak iverksettes.

Høringsuttalelser

Planprogram for konsekvensutredning for søknad om økt behandlingsskapitet ble i januar 2014 sendt på høring til aktuelle høringsparter, kunngjort i Tidens Krav samt lagt ut på offentlig høring på servicekontor i Kristiansund kommune og i Norsk Lysingsblad. Innspillene i denne høringsrunden ble vurdert i forbindelse med fastsettelse av det endelige planprogrammet for konsekvensutredningen. Søknaden om økt behandlingsskapitet og konsekvensutredningen ble så i august 2014 sendt på høring til aktuelle høringsparter, kunngjort i Tidens Krav samt lagt ut på offentlig høring på servicekontoret i kommunen og i Norsk Lysingsblad. Vi har mottatt høringsuttalelser fra Kristiansund

kommune, Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal, Havforskningsinstituttet, Bolga velforening, Rensvik velforening og Naturvernforbundet i Kristiansund og Averøy.

Kristiansund kommune

Kommunen trekker frem at bedriften bidrar positivt ved å gi lokale arbeidsplasser, utnytte ressurser og redusere avfallsmengden fra oljeindustrien, men at bedriften også medfører negativ påvirkning på lokalmiljøet. Kommunen påpeker at adkomstveien til industriområdet ikke er tilpasset tungtransporten for industrivirksomheten på Husøya, og anbefaler at kjøretidsbegrensninger videreføres og at ytterligere industriutbygging ikke bør tillates før veien er utbedret. Kommunen trekker frem at luftforurensning og lukt fra Franzefoss Husøya vil kunne påvirke nærliggende boliger. De mener Folkehelseinstituttets helserisikovurdering bør legges til grunn for å vurdere om utslipp må stanses, og at helserisikoen ved innånding av støv også bør vurderes. Kommunen påpeker at lukt i området ikke skal overskride verdier i forskrifter og veiledere, og de anbefaler at det ikke gis tillatelse til økt aktivitet før dagens luktproblemer er løst. Kommunen mener at kjemisk og økologisk tilstand og samlet påvirkning på resipienten må tas med i vurderingen av om tillatelse kan gis. Kommunen etterlyser en mer utfyllende vurdering av hvordan økte utslipp av barium vil kunne påvirke resipienten. De påpeker at utslipp til sjø må følges godt opp og at det må være klare prosedyrer ved uhell eller avvik. Kommunen trekker frem bedriftens nære lokasjon til Fugløya naturreservat samt viktige beiteområder for sjøfugl. For å forhindre negativ påvirkning av støv mener de det må settes strenge krav og iverksettes avbøtende tiltak. Avslutningsvis påpeker kommunen at det er viktig at usikkerheten omkring miljø- og helseeffekter avklares, og at bedriften må følges opp med kontroller, målinger og tilsyn.

Fylkesmannen i Møre og Romsdal

Fylkesmannen mener det bør gjøres en grundig vurdering av om det kan tillates utvidelse av behandlingsskapet ved Franzefoss Husøya før nødvendige trafiksikkerhets- og støytiltak langs adkomstvei er gjennomført, og informerer om at det i reguleringsplanen er satt krav til gjennomføring av tiltak på veien før det gis ferdigattest til ny virksomhet. Fylkesmannen viser til undersøkelser når det gjelder tilstanden i vannforekomstene, og til nasjonale databaser når det gjelder sårbare plante- og dyrearter i området.

Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal

Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal er spesielt opptatt av økte utslipp til Bolgsvaet som vil følge av økt behandlingsskapet. De viser til at det er registrert fiskeriaktivitet, og at det finnes to låssettingsplasser for sild og et gyteområde for torsk i området. De mener konsekvensene av økte utslipp må vurderes med tanke på påvirkning på torsk og sild, og at det må avklares om økte utslipp vil påvirke låssettingsplassene. De forventer at utslippene til sjø ikke inneholder skadelige mengder miljøgifter, metaller eller olje, og krever nullutslipp av stoffer som er skadelig for fisk, skaldyr og andre marine organismer. De forutsetter at utslippene blir vurdert slik at trygg sjømat blir ivarettatt, og at fiskerinæringen ikke blir skadelidende.

Havforskningsinstituttet

Havforskningsinstituttet mener det er uheldig at utslippspunktet til Franzefoss Husøya er plassert nært et verneområde for sjøfugl og gyteområde for torsk. De viser til at oljekomponenter kan være skadelige for fisk i tidlig livsstadium, selv ved små konsentrasjoner. De vurderer at bedriften må

forbedre renseteknologien før det kan tillates økt behandlingsskapasitet og økte utslipp, særlig med tanke på PFAS. Videre påpeker de utfordringen med støy og nærheten til verneområdet.

Bolga velforening

Bolga velforening mener søknaden i liten grad har ivarett prinsippene i Grunnloven § 112, Århuskonvensjonen, miljøinformasjonsloven § 9, naturmangfoldloven og forurensningsforskriften. Velforeningen opplever betydelige belastninger på bomiljøet i form av støv, støy, lukt og annen påvirkning, og de mener det ikke er gjort en vurdering av konsekvensene belastningen kan ha for helsen til beboerne i området. De påpeker at støyskjerming ikke har blitt etablert, og at kjøretidsbegrensninger ikke blir håndhevet. Velforeningen opplever store luktproblemer knyttet til Franzefoss Husøya sitt anlegg, og viser til at problemet tidvis har vært så omfattende at enkelte beboere har måttet forlate husene sine. De mener bedriften gjør lite for å redusere problemet, og de har ikke opplevd bedring etter installasjon av luktreanseanlegget. Velforeningen mener at luktemisjonsmålingene har blitt utført under forhold der bomiljøet i liten grad har vært eksponert, og påpeker at slike målinger må utføres av en tredjepart. Videre mener velforeningen at vurderingene og utredningene i forbindelse med etableringen av Franzefoss sitt anlegg på Husøya har vært mangelfulle, og at anbefalingene fra miljørettet helsevern har blitt tilsidesatt. De viser til at konsekvensutredningen konkluderer med at lokasjonen til virksomheten ikke er valgt med omhu. Som følge av lukt- og støvplager mener velforeningen at friluft- og rekreasjonsområder i Bolgleira i Bolgvågen har gått tapt som bruksområde. Velforeningen er bekymret for situasjonen på Fugløya naturreservat, og krever at Miljødirektoratet følger opp dette. Velforeningen er skeptiske til at det skal slippes ut mer miljøgifter til Bolgsvaet uten at det er foretatt en helhetlig vurdering av tilstand og påvirkning, og mener at vannforekomsten ikke vil nå målet om god tilstand. Velforeningen påpeker at forurensning kan transporteres med luftmasser, og stiller spørsmål ved matsikkerheten både i sjø og på land. Velforeningen krever en løsning som ivaretar helse, trivsel og miljø for beboerne i Bolga. Dersom dette ikke er mulig, mener velforeningen at berørte beboere må få innløst sine eiendommer slik at de kan flytte til andre steder.

Flere naboer stiller seg bak Bolga velforening sin uttalelse.

Rensvik velforening

Rensvik velforening opplever problemer med lukt fra anlegget til Franzefoss Husøya, og mener det eksisterende luktproblemet må løses før det kan gis tillatelse til økte utslipp. Videre mener velforeningen at Franzefoss Husøya sammen med andre aktører på industriområdet på Husøya påfører nærmiljøet en unødvendig stor miljøbelastning, og at søknaden om økte utslipp må vurderes i sammenheng med aktiviteten til andre bedrifter i området. Rensvik velforening mener at en utvidelse av anlegget vil skape større belastning og risiko for liv, helse og miljø og ønsker at søknaden ikke blir innvilget.

Naturvernforbundet i Kristiansund og Averøy

Naturvernforbundet i Kristiansund og Averøy mener søknaden og konsekvensutredningen er mangelfull og i liten grad beskriver de negative konsekvensene ved dagens drift eller ved en dobling av behandlingsskapasiteten ved Franzefoss Husøya. De mener det ikke gjort en god nok vurdering av samlet belastning og føre-var etter prinsippene i naturmangfoldloven. De mener flere potensielle forurensningskilder er utelatt, og har vedlagt en liste med forurensningskilder som de mener totalt sett gir en for høy belastning i Bolgsvaet og tilhørende områder. De viser til at Bolgsvaet er et

prioritert område for tiltak og opprydding, og at det ikke kan tillates utslipp til en vannforekomst som ikke har god tilstand. Videre mener de at konsekvensene ved en kombinasjon av ulike luftutslipp ikke er vurdert, og viser også her til flere eksempler. De viser til at vindretning og -styrke har stor betydning for spredning av støy og luftforurensning, og at dette ikke er vurdert.

Naturvernforbundet trekker fram vurderingen fra konsekvensutredningen der det framgår at plasseringen til bedriften tett på Fugløya naturreservat bryter med prinsippet om plassering med omhu. Naturvernforbundet savner en nærmere utredning av samlet belastning av støy og lukt på fugl på Fugløya, og en vurdering av hvordan utslipp av miljøgifter påvirker naturverdier i området. De mener kunnskapsgrunnlaget i saken er utilstrekkelig, og finner ikke at det er tatt hensyn til verneforskriften for naturreservatet. Naturvernforbundet mener at luftforurensning, påvirkning på friluftsliv, støysituasjonen og øvrige forurensningskilder er nedtonet eller utelatt i søknaden slik at miljøpåvirkningen ikke kommer godt nok frem.

Naturvernforbundet savner en nærmere beskrivelse av prosessen ved anlegget, og mener praksisen bedriften har med å tilsette vann til prosessen er uheldig. De mener det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvor perflourerte stoffer i avfallet til slutt ender, og at bedriften må utrede dette før tillatelse kan bli gitt. De etterlyser også informasjon om det blir tilsatt stoffer i behandlingen som kan gi forurensning, og om det dannes nye miljøgifter i prosessen. Naturvernforbundet er dessuten bekymret for radioaktive stoffer i utslippet.

Bedriftens kommentarer til høringsuttalelsene

Franzefoss Husøya mener mange av utfordringene som tas opp i uttalelsene, særlig relatert til naturmangfoldloven, må løses i samarbeid med alle aktører som påvirker miljøet, og at offentlig myndighet må være ansvarlig for dette.

Bedriften mener at anlegget er bygget for å ivareta prinsippet om bruk av beste tilgjengelige teknikker, og mener rensegraden for utslippet er tilfredsstillende. De opplyser at dersom renseseffekten viser seg ikke å være tilstrekkelig for å møte eventuelle nye krav som blir satt, vil bedriften vurdere ytterligere rensiltak. De informerer om at utslippet av barium til vann er i form av bariumsulfat som ikke er en miljøgift, og raskt vil felle ut fordi det er lite vannløselig. De viser til søknaden der det fremkommer at utslippet til vann vil fortynnes raskt til nivåer som i liten grad vil påvirke fisk og fugl. Bedriften mener at utslippet heller ikke vil påvirke låsettingsplassene for sild. Bedriften viser til at de deltar i en felles kartlegging av miljøtilstanden i Bolgsvaet.

For å redusere støvutslipp dekker bedriften til lasteplan på biler som kjører ut tørrstoff, og opplyser om at de har startet jevnlig feiing av utearealene. Bedriften vil vurdere om det er behov for å gjennomføre støvmålinger i omgivelsene. Når det gjelder lukt og støy viser bedriften til at de vil iverksette tiltak i henhold til rapportene som har blitt utarbeidet, og viser spesielt til å holde portene mot Fugløya lukket i mest mulig av driftstiden.

Bedriften presiserer at de ikke har søkt om noen endringer i transport til og fra anlegget utover det bedriften allerede har tillatelse til. Bedriften mener mange av trafikkutfordringene vil løses når reguleringsplanen og etableringen av dypvannskai blir gjennomført. De understreker at bedriften fikk tillatelse i 2006 og at plasseringen av anlegget på Husøya industriområdet ble gjort etter planprosessen til Kristiansund kommune. Avslutningsvis opplyser bedriften om at de er i dialog med

naboer, at det er etablert en referansegruppe for å informere om aktiviteten ved anlegget, og at de skal etablere en egen nettside med miljøinformasjon.

Miljødirektoratets kommentarer til høringsuttalelsene

Uttalelsene til plassering av anlegget, påvirkning på naturverdier, miljøtilstanden i Bolgsvaet, behandlingsprosessen, bruk av beste tilgjengelige teknikk, utslipp til luft og vann, støy, lukt, og andre plager for naboer har vi tatt med i den påfølgende vurderingen av om tillatelse skal gis og ved fastsettelse av vilkår i tillatelsen. Vi har også tatt med innspillene i høringsuttalelsene som ble gitt i forbindelse med vedtaket om tidsbegrenset tillatelse til økt behandling av farlig avfall av 9. november 2015.

Som nevnt tidligere er kommunen ansvarlig for reguleringsplanen som omfatter adkomstveien til Husøya og etablering av støyskjerming. Når det gjelder innspillet om innløsning av eiendom, må et slikt krav fremsettes av den enkelte eier og vil bli behandlet iht. forurensningsloven § 17. Bestemmelser som følger av Grunnloven § 112 og Århuskonvensjonen er ivaretatt gjennom forurensningsloven § 11 og tillatelsen som er stilt til virksomheten.

Miljødirektoratets vurderinger og begrunnelse for fastsatte vilkår

Rettslig utgangspunkt

Når forurensningsmyndighetene avgjør om tillatelse skal gis og fastsetter vilkår, skal det legges vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper tiltaket for øvrig medfører, jf. forurensningsloven § 11.

Vannforskriften fastsetter miljømål for vannforekomster og inndeler vannforekomster i fem tilstandsklasser. Miljømålene i vannforskriften §§ 4 til 6 går ut på at vannforekomsten skal beskyttes mot forringelse, og forbedres med mål om å oppnå god økologisk tilstand og god kjemisk tilstand. Dersom utslippet skulle føre til at vannforekomsten endrer tilstandsklasse i negativ retning, vil det foreligge en forringelse. Miljømålene skal nås, og forringelse er ikke tillatt med mindre vilkårene for å gjøre unntak er oppfylt, jf. vannforskriften § 12.

Naturmangfoldlovens kapittel 2 gir føringer for forvaltningens vurderinger av konsekvenser for naturmangfoldet i sine vedtak. I henhold til § 7 skal prinsippene §§ 8 til 12 vurderes i alle beslutninger som berører naturmangfoldet. Beslutninger skal være basert på vitenskapelig kunnskap. Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Kravet til kunnskap skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet. Det framkommer av naturmangfoldloven § 49 at dersom en virksomhet som trenger tillatelse etter annen lov, kan innvirke på verneverdiene i et verneområde, skal hensynet til disse verneverdiene tillegges vekt ved avgjørelsen av om tillatelse bør gis, og ved fastsettelse av vilkår.

Nasjonalt prioriterte miljøgifter er stoffer som utgjør en alvorlig trussel mot helse og miljø ved at de har egenskaper som lite nedbrytbare, hopper seg opp i næringskjeden eller er giftige, jf.

Stortingsmelding nr. 58 (1996-1997). Utslipp av prioriterte miljøgifter oppført i vedlegg 1 til tillatelsen skal reduseres så langt det er mulig, med mål om å stanse utslipp av disse stoffene innen 2020. Utslipp av disse stoffene er ikke tillatt med mindre de er uttrykkelig regulert med grenseverdier i tillatelsen eller utslippene er så små at de anses å være uten miljømessig betydning.

Beste tilgjengelige teknikk

Franzefoss Husøya er et behandlingsanlegg for farlig avfall, og er omfattet av industriutslippsdirektivet (IED). Etter forurensningsforskriften kapittel 36 skal forurensningsmyndigheten i tillatelser til virksomheter som er omfattet av IED fastsette krav som innebærer bruk av beste tilgjengelige teknikker (BAT) og utslippsgrenser som er minst like strenge som det som kan oppnås ved bruk av BAT. For å vurdere bruk av BAT har vi tatt utgangspunkt i BAT referansedokumentet (BREF) om behandling av avfall (*Waste Treatment Industries*) fra august 2006. Dokumentet er under revidering, og vi vil gjøre en ny vurdering av tillatelsen når nytt referansedokument blir vedtatt og etter hvert gjeldende.

I vurderingen av om tillatelse skal gis har vi også lagt vekt på lokale forhold i bedriftens influensområde og vurdert relevante tekniske, økonomiske og samfunnsmessige forhold slik IED og forurensningsloven krever. Vi har gjort vurderinger av teknikkene bedriften har skissert i søknaden og fastsatt krav i tillatelsen basert på prinsippet om bruk av BAT, jf. forurensningsloven § 2 nr. 3, forurensningsforskriften kapittel 36 med tilhørende vedlegg, og naturmangfoldloven § 12 om bruk av miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

Samlet vurdering av virksomheten

Norge er forpliktet til å håndtere eget avfall og har dermed behov for egne behandlingsanlegg for farlig avfall. I vår avgjørelse vektlegger vi at det vil være en stor samfunnsøkonomisk nytte å gi tillatelse til økt kapasitet for mottak og behandling av farlig avfall til Franzefoss Husøya. Bedriften har en forholdsvis nær lokalisering til offshoreindustrien, og kortere transport av avfallet bidrar til reduserte klimagassutslipp. Bedriften er en lokal aktør som bidrar med inntekter i form av skatter og avgifter til kommunen. Bedriften tilbyr lærlingplasser for prosessoperatører og sysselsetter rundt 30 personer.

Flere av høringsuttalelsene kommenterer at bedriften har en dårlig plassering til Fugløya naturreservat og andre naturverdier. Miljødirektoratet er enige i dette, men vi påpeker at lokaliseringen av anlegget til Franzefoss Husøya ble avgjort i planprosessen der kommunen er myndighet, og at industriområdet på Husøya og anlegget til Franzefoss Husøya ble etablert før naturreservatet ble opprettet. Det er kun søknaden om økte rammer for virksomheten som behandles i dette vedtaket, og ikke lokaliseringen av anlegget.

For å avgjøre om vi kan gi tillatelse til økte rammer for virksomheten, har vi gjort en vektet vurdering av fordelene ved virksomheten og påvirkningen virksomheten har på natur og miljø. Vurderingen er gjort på grunnlag av opplysninger fra bedriften, innkomne høringsuttalelser, samt aktuelle direktiv, lover og forskrifter. Vi mener at en tillatelse til økte rammer ikke er i strid med forvaltningsplanen for Fugløya naturreservat med tilhørende verneforskrift. Søknaden fra bedriften omfatter hovedsakelig økt behandling av vannholdig farlig avfall. Vi vektlegger at det er behov for økt behandlingsskapasitet for denne typen avfall i Norge. Ulempene som følge av økte rammer består i økte utslipp til vann, og en mindre endring i utslipp av støy og lukt. Etter en samlet vurdering av

fordeler og ulemper ved virksomheten har vi kommet frem til at de samfunnsmessige fordelene ved at bedriften får økte rammer må anses som større enn de miljømessige ulempene som dette vil medføre. Vi har fastsatt strenge vilkår som følge av at bedriften har en uheldig plassering og for å sikre at påvirkningen på naturverdier, helse og miljø reduseres mest mulig, og ikke blir større enn nødvendig.

Vurdering av utslipp til vann og resipientforhold

Franzefoss Husøya har utslipp av flere prioriterte stoffer til vann som vil øke som følge av økt behandlingsskapasitet ved anlegget. Kadmium, kvikksølv og PFOS er klassifisert som prioriterte farlige stoffer, og nikkel og bly er klassifisert som prioriterte stoffer, jf. vannforskriften vedlegg VIII. Disse stoffene inngår i klassifisering av kjemisk tilstand til vannforekomsten. I tillegg har bedriften utslipp av de vannregionspesifikke stoffene krom, kobber, sink, arsen og PFOA. Disse stoffene inngår i klassifisering av økologisk tilstand til vannforekomsten. PAH inngår i klassifisering av både kjemisk og økologisk tilstand.

Norsk Gjenvinning Industri på Vestbase har utslipp av TOC, olje, PFAS, PAH og metaller til vann. De andre virksomhetene på Husøya og Vestbase har små eller ingen utslipp til vann, og vil i liten grad bidra til den samlede belastningen i Bolgsvaet. Det er flere kommunale avløpsanlegg med utslipp til Bolgsvaet, som vil kunne bidra noe til den samlede belastningen. Vi vurderer at den samlede påvirkningen av utslippene til Bolgsvaet er vist gjennom overvåkingen i Bolgsvaet i 2015. Vi har vektlagt resultatene fra denne overvåkingen i vår vurdering av utslippene fra Franzefoss Husøya.

Utslipp av prioriterte stoffer

Stoffer som nikkel, kadmium, kvikksølv og bly kan bioakkumulere i næringskjeden. Stoffene kan gi negative effekter hos fugl som spiser mat fra sjøen, men konsekvensutredningen viser at konsentrasjonene av nikkel, kadmium, kvikksølv og bly i utslippet ikke vil gi en betydelig økt belastning for fugl. Tilsvarende beregninger gjort for fisk viser at utslippet fra Franzefoss Husøya ikke vil føre til økte negative konsekvenser for sjømatkvaliteten. Overskridelsene av kvikksølv og bly i biota fra overvåkingen i Bolgsvaet i 2015 er små, og det er usikkerhet tilknyttet analyseresultatene. Stoffene ble også målt i sediment og prøvene viste ikke påvisning av stoffene over nivået for god tilstand. På bakgrunn av at prøvestasjonene for biota er plassert i nærheten av utslippspunktet til Franzefoss Husøya, mens sedimentstasjonene er mer spredt, mener vi sedimentprøvene gir et mer representativt bilde av miljøtilstanden i Bolgsvaet. Det ble ikke påvist overskridelser av kadmium i overvåkingen i 2015. Vi fastsetter strengere utslippsgrenser for kvikksølv, kadmium og bly enn bedriften har søkt om. Vi fastsetter utslippsgrenser for nikkel i samsvar med bedriftens faktiske utslipp, og begrunner dette med at konsekvensutredningen viser at dette utslippet har liten påvirkning på miljøet. Det ble heller ikke påvist overskridelser av nikkel i overvåkingen i 2015.

Siden Franzefoss Husøya ikke har utslipp av PCB og et relativt lite utslipp av PAH, mener vi det er lite sannsynlig at det er utslipp fra bedriften som er årsaken til forurensingen i sedimentene som ble påvist i overvåkingen i 2015. Resultater fra tidligere overvåking støtter at dette er historisk forurensing. Siden gruppen med PAH er en prioritert miljøgift regulerer vi dette utslippet uttrykkelig i tillatelsen, og understreker at vi ikke gir tillatelse til økt utslipp av PAH. Utslipp som ut fra en miljømessig vurdering vesentlig overstiger den forventede mengden i dagens utslipp, vil ikke være lovlig i henhold til tillatelsen.

Utslipp av vannregionspesifikke stoffer

Overvåkingen i Bolgsvaet i 2015 viste overskridelser av arsen i to biotaprøver. Prøvestasjonene er plassert i nærheten av utslippspunktet til Franzefoss Husøya og vi mener sedimentprøvene gir et mer representativt bilde av miljøtilstanden i Bolgsvaet. Sedimentprøvene viste svært god tilstand for arsen. Overvåkingen i 2015 viste ingen overskridelser av krom. Konsekvensutredningen viser at utslippene av arsen og krom fra Franzefoss Husøya ikke vil gi overskridelser av miljøkvalitetsstandardene. Arsen og krom er prioriterte miljøgifter, jf. tillatelsen vedlegg 1, og vi vurderer at utslippene må begrenses mest mulig. Vi fastsetter strengere utslippsgrenser for arsen og krom enn bedriften har søkt om.

Konsekvensutredningen viser at utslippet fra Franzefoss Husøya kan medføre overskridelser av miljøkvalitetsstandardene for sink og kobber. Beregningene er gjort på bakgrunn av prøver fra 2012 som er tatt i nærheten av utslippspunktet til kommunalt avløp, og vi mener disse ikke gir et representativt bilde av miljøtilstanden i vannforekomsten. Vi vurderer derfor at utslippet av sink og kobber fra Franzefoss Husøya ikke vil innebære en nevneverdig fare for vannlevende organismer eller fugler. Vi fastsetter utslippsgrenser for sink og kobber tilsvarende det bedriften har søkt om.

Det ble påvist høye nivåer av barium i flere av sedimentprøvene i overvåkingen i Bolgsvaet i 2015. En mulig kilde til denne forurensningen er bariumsulfat i borekaks som behandles ved Franzefoss Husøya. Utslippet av barium vil være i form av bariumsulfat som er lite giftig for vannlevende organismer, og vil derfor ikke påvirke kvalitetselementene i vannforskriften vedlegg V slik at tilstanden i vannforekomsten forringes. Vi gir tillatelse til utslipp av barium gjennom tillatelsens generelle vilkår, men fastsetter ingen spesifikk utslippsgrense for dette stoffet. Det samme gjelder molybden, vanadium og tinn, der vi vurderer utslippene fra bedriften som lave. Bedriften må likevel gjøre en vurdering av hvorvidt utslippene er av miljømessig betydning. Dersom utslippet er av betydning skal det inkluderes i bedriftens utslippskontroll, jf. tillatelsen pkt. 11, og rapporteres i egenkontrollrapporteringen til Miljødirektoratet.

Utslippene av olje og TOC vil kunne gi negativ påvirkning i resipienten. Olje er giftig for vannlevende organismer, og kan gi dårlige bunnforhold lokalt ved utslippspunktet. Overvåkingen i Bolgsvaet i 2015 viste ingen påvirkning av utslippene fra Franzefoss Husøya på bløtbunnsfauna, og vi vurderer at det er lite sannsynlig at økningen i utslippet av olje og TOC vil påvirke den økologiske tilstanden i vannforekomsten i særlig grad. Vi vurderer likevel størrelsen på utslippene av olje og TOC som betydelige, og fastsetter strengere utslippsgrenser for disse stoffene enn omsøkt. For olje fastsetter vi en strengere konsentrasjonsgrense for prosessutslippet med virkning fra 2019 slik at grensen vil samsvare med kravet vi stiller til andre behandlingsanlegg for farlig avfall.

Utslipp av PFAS

Miljødirektoratet ble i 2013 oppmerksom på at flytende avfall fra offshoreindustrien kan inneholde PFAS uten at dette har fremkommet av deklarereringen av avfallet. Stoffene kan være lovlig i bruk i for eksempel brannskum, men behandling av avfallet har medført utslipp til vann som ikke har vært regulert i tillatelsen. Vi vurderer at utslipp av PFAS kan ha betydning for miljøet, selv i små mengder, og vi stiller strenge krav til rensing og utslipp av PFAS. Utslippet av PFAS fra Franzefoss Husøya ble kjent etter at tillatelsen ble gitt i 2006, og regulering av utslippet er således en innskjerping av tillatelsen. De fastsatte grenseverdiene er basert på kunnskap om tilgjengelig

renseteknologi og forventede utslipp fra bedriften, og skal sikre en høy rensegrad og minst mulig miljømessig belastning. Vi forventer at bedriften utarbeider rutiner for vedlikehold og kontroll av renseanlegget slik at høy rensegrad for PFAS opprettholdes, jf. tillatelsen pkt. 2.3.

Samlet vurdering av utslipp til vann

Vår samlede vurdering av utslippene til vann fra Franzefoss Husøya er at utslippenes størrelse og påfølgende fortykning i resipienten vil gi liten miljøbelastning og liten risiko for skade på viktige naturverdier som sjøfugl, fisk og oter. Vi vurderer at det er liten sannsynlighet for at låssettingsplassen i Nerbolga vil bli påvirket av utslippet fra bedriften siden låssettingsplassen brukes lite i dag og sannsynligvis ikke vil bli brukt når ny dypvannskai etableres. Vi vurderer også at det er liten sannsynlighet for at utslippet fra Franzefoss Husøya vil påvirke gyteområdet for kysttorsk og låssettingsplassen lokalisert øst i Bolgsvågen.

Vi vurderer at den økologiske og kjemiske tilstanden i Bolgsvaet ikke vil forringes om følge av utslippene fra Franzefoss Husøya og ikke vanskeliggjøre oppnåelsen av miljømålet om god kjemisk og god økologiske tilstand, jf. vannforskriften §§ 4 og 8.

I henhold til vårt vedtak av 18. mai 2016 skal Franzefoss Husøya overvåke effekter av utslippet til vann i sediment og biota i vannforekomsten i 2018. Dersom resultatene fra videre overvåking tilsier at belastningen av vannforekomsten er større enn det vi har lagt til grunn, kan vi pålegge bedriften å gjøre ytterligere undersøkelser eller tiltak. Vi har også med hjemmel i forurensningsloven § 18 første ledd nr. 1 anledning til skjerpe vilkårene som er gitt i tillatelsen.

Vurdering av støypåvirkning på naturmangfoldet

Konsekvensutredningen viser at støynivået fra Franzefoss Husøya vil øke som følge av økt behandlingsskapasitet ved anlegget. Det nærliggende asfaltverket til Veidekke Industri og pukkverket til Mekvik Maskin har også utslipp av støy. Støy bærer godt over sjø, og det er ikke utenkelig at støy fra virksomhetene på Vestbase også kan påvirke fugl på Fugløya naturreservat. I tillegg kan båttrafikk i området bidra til støypåvirkning. Det er usikkert hvordan den samlede støypåvirkningen påvirker fuglene i området. Støyforstyrrelser kan medføre økt dødelighet eller nedsatt hekkesuksess hos fugler og true artenes bevaringsstatus. Flere av fugleartene i området er oppført på den nasjonale rødlisten og konsekvensene av en negativ påvirkning vil være vesentlige. Det framgår imidlertid av konsekvensutredningen for utbygging av industriområdet på Husøya at fuglene i naturreservatet er blitt vant til støy og aktivitet på industriområdet. Støyberegningene i forbindelse med reguleringsplanen for industriområdet på Husøya viser at støy fra ny dypvannskai og industrivirksomhet kan berøre noen av de samme områdene som støy fra Franzefoss Husøya. Den samlede støyen vil strekke seg noe lenger ut i Bolgsvaet, men det vil ikke være noen vesentlig endring i støysituasjonen for Fugløya.

Det finnes ingen retningslinjer eller vedtatte støygrenser i Norge for vern av fugl og dyreliv. De utførte støyberegningene legger til grunn en studie som viser at anbefalte grenseverdier for fugl er 55 dB $L_{A,ekv,24t}$ og 58 dB L_{den} . Støyberegningene viser at støypåvirkningen på Fugløya vil være under de anbefalte grenseverdiene for fugl dersom portene til prosesshallen med de termiske maskinene holdes helt eller delvis lukket. På bakgrunn av usikkerhetene knyttet til effektene av den samlede støypåvirkningen på fuglene, stiller vi spesifikke støygrenser for Fugløya og vilkår om at bedriften skal dokumentere driftsrutiner for å minimere støypåvirkningen, jf. naturmangfoldloven § 9.

Fylkesmannen i Møre og Romsdal har i tillatelsene til Veidekke Industri og Mekvik Maskin stilt krav til utredning av hvordan impulsstøy fra virksomhetene påvirker hekkende fugl på Fugløya, og de mener at Franzefoss Husøya også bør utrede sitt bidrag av impulsstøy. Miljødirektoratet har avklart med Franzefoss Husøya at virksomheten ikke bidrar til impulsstøy og vi har derfor ikke stilt vilkår om dette i tillatelsen.

Vurdering av utslipp til luft på naturmangfoldet

Fuglene i naturreservatet kan bli påvirket av utslipp av støv og lukt. Vi vurderer at utslipp av støv og lukt fra virksomhetene på Husøya og Vestbase kun vil gi lokal påvirkning og ikke vil bidra til en samlet belastning på naturmangfoldet. På bakgrunn av at luktesansen hos de fleste fuglearter er lite utviklet sett i forhold til syn og hørsel, vurderer vi at luktutslipp ikke vil ha nevneverdig betydning for fuglene. Fylkesmannen i Møre og Romsdal har i høringsuttalelsen påpekt at støvutslipp fra Franzefoss Husøya kan nå naturreservatet. Franzefoss Husøya har siden 2014 rapportert årlige støvutslipp på 20 kg eller lavere, og vi anser dette som et lite støvutslipp som vil spres raskt med luftstrømmene. Dersom støv skulle nå fuglene i naturreservatet vurderer vi at påvirkningen vil være ubetydelig. Vi vurderer også øvrige utslipp til luft fra forbrenningen av spillolje samt andre diffuse kilder som små. Etter vår vurderingen foreligger det tilstrekkelig kunnskap om virkningene av utslippet til luft på naturmangfoldet, og føre-var-prinsippet kommer derfor ikke til anvendelse, jf. naturmangfoldloven § 9.

Vurdering av risiko for akutte utslipp

Bedriften har lagret 1 000 m³ spillolje på tank som potensielt kan utgjøre en betydelig miljørisiko dersom en akutt hendelse skulle inntreffe. Bekymring for akutte utslipp blir nevnt i flere av høringsuttalelsene. Olje på vannoverflaten vil påvirke sjøfugl i området ved at fjærdrakten mister sin isolerende evne, og pussing av fjærdrakt kan føre til at fuglene får i seg olje som ved eksponering kan gi svekket immunsystem, organskade, hudabnormiteter, atferdsendring og nedsatt reproduksjonsevne. Bedriften har foretatt en risikovurdering av en slik hendelse, og har iverksatt tiltak for å minimere sannsynligheten for og skaden ved en slik hendelse mest mulig. Oljetanken er plassert i en tett ringmur som rommer mer enn tankens totale volum, og det er ingen annen drenering ut av ringmuren enn en manuell pumpe. Bedriften har opplyst om at den største risikoen for akutt forurensning fra oljetanken er ved omlastning av spillolje til båt, og de har gjort tiltak for å minimere risiko for skade dersom dette skulle inntreffe. Med bakgrunn i dette, vurderer vi at det er relativt liten risiko for uopprettelig skade på Fugløya og nærliggende områder, og at risiko for ulykke ved lagring av spillolje ikke er til hinder for at vi kan gi tillatelse som omsøkt.

Vurdering av helsemessige konsekvenser av lukt og støy

Det er tidvis problemer med lukt fra Franzefoss Husøya, og naboer til virksomheten opplever at lukten gir helsebesvær. Dette er blant annet påpekt i høringsuttalelsene fra Naturvernforbundet, velforeninger og naboer. Regulering av luktutslipp med spesifikke vilkår i tillatelsen vil være et viktig virkemiddel for å redusere luktplagene i nærområdet. Vi fastsetter vilkår for luktutslipp i samsvar med luktveilederen (TA 3019/2013) slik vi tidligere har varslet. For at luktutslippet skal reduseres mest mulig er det viktig at bedriften har jevnlig kontroll, vedlikehold og utskiftning av kullfilteret. Vi stiller vilkår i tillatelsen om at bedriften skal ha vedlikeholdsrutiner for rensing av luftutslippet for å redusere lukt. Rutinene skal dokumenteres i henhold til internkontrollforskriften § 7. Siden naboer opplever at det fremdeles er betydelig lukt fra bedriften, stiller vi vilkår om at

bedriften skal gjennomføre en tredjepartsvurdering av luktinnemisjon ved nærliggende boliger, og gjennomføre ny måling og spredningsberegning av lukt.

Folkehelseinstituttet har i sin vurdering av lukt fra Franzefoss Husøya påpekt at målte nivåer av benzen ved adkomstveien til Husøya industriområde tilsier for høy risiko for helse. Metoden som er brukt for å kartlegge utslippets påvirkning i nærmiljøet er ikke egnet for luftkvalitetsmålinger, og vi vurderer derfor at vi ikke kan sammenlikne nivåene med grenseverdiene for lokal luftkvalitet, jf. forurensningsforskriften kapittel 7. Franzefoss Husøya har vist at det ikke er utslipp av benzen fra virksomheten, og det er uklart hva som er kilden til de høye nivåene av benzen. Vi vurderer at benzen sannsynligvis kommer fra andre virksomheter på Husøya industriområde eller transport, og at det er lite sannsynlig at det er veitrafikk i seg selv som er kilden. Vi har sendt brev til Kristiansund kommune der vi har informert om at vi mener det er hensiktsmessig at de følger opp luftkvaliteten ved Husøya industriområde siden det er kommunen som er myndighet for dette, jf. forurensningsforskriften § 7-4 andre ledd.

Transporten til og fra anlegget til Franzefoss Husøya vil øke noe som følge av økt behandlingsskapasitet, og dette kan gi noe økt støybelastning i nærliggende områder. For at støyulempen for naboer ikke skal bli større enn nødvendig har vi stilt kjøretidsbegrensninger i tillatelsen, tilsvarende de gitt i endret tillatelse til Veidekke Industri. Bolga velforening har i sin høringsuttalelse kommentert at kjøretidsbegrensningene ikke blir overholdt. Miljødirektoratet vil følge opp dette ved tilsyn. Vi vil revurdere kjøretidsbegrensningene i tillatelsen når adkomstveien til industriområdet på Husøya er ferdig utbedret.

Reguleringsplanen for industriområdet på Husøya viser at utvidelsen av industriområdet vil føre til en større andel tungtrafikk på veiene, og at flere boliger langs adkomstveien til Husøya vil få støynivå over anbefalte støygrenser. Det anbefales i reguleringsplanen at disse boligene får lokale støytiltak. Vi har ikke tilstrekkelig informasjon til å vektlegge støy fra fremtidig utbyggelse i vår vurdering, men reguleringsplanen antyder at dette ikke behøver å bli et problem. Reguleringsplanen stiller krav om at adkomstveien til Husøya industriområde må utbedres før det gis ferdiggatbest til ny virksomhet på industriområdet. Økt behandlingsskapasitet ved Franzefoss Husøya er ikke ansett som ny virksomhet og er derfor ikke omfattet av dette kravet.

Vurdering av andre forhold ved virksomheten

Franzefoss Husøya har som praksis å returnere slam fra den kjemiske og biologiske behandlingen i vannrensaneanlegget til det termiske prosesseringsanlegget der det behandles sammen med borevæske og kaks. Miljødirektoratet vurderer at behandlingen av slammet kan gi høyere konsentrasjoner av enkelte miljøgifter i oljen, vannet og tørrstoffet som oppstår, sammenliknet med situasjoner der kun borevæske og kaks behandles. Vi presiserer at Franzefoss Husøya er ansvarlig for å vurdere innholdet av miljøgifter i oljen og tørrstoffet slik at det håndteres i henhold til gjeldende regelverk. Vi legger til grunn at behandlingen av slammet ikke vil medføre utslipp til vann utover det som har fremkommet i søknaden. Behandlingen av slam i det termiske anlegget skal ikke medføre utslipp til vann utover fastsatte utslippsgrenser, jf. tillatelsen pkt. 3, eller luktplager utover fastsatte vilkår, jf. tillatelsen pkt. 4. Vi ser behov for mer informasjon om behandlingen av slammet i den termiske prosessen gir en tilstrekkelig sluttbehandling av miljøgiftene i slammet og gir dette som et utredningspunkt i tillatelsen.

Avfall fra offshoreindustrien kan ha lav radioaktivitet slik det ble påpekt i høringsuttalelsene. Dette kommer fra naturlig forekommende radioaktive stoffer (NORM) som blir med avfallet i produksjonen av olje og gass. Regulering av radioaktive stoffer er Statens Strålevern sitt ansvar, og er derfor ikke omfattet av denne tillatelsen. Bedriften er selv ansvarlig for å vurdere om de tar imot radioaktivt avfall som krever tillatelse fra Statens Strålevern.

Vi anser at økt lagermengde ikke vil medføre skader eller ulemper for miljøet, og vi gir tillatelse til økt lagring som omsøkt. Vi stiller vilkår om at bedriften skal ha finansiell sikkerhet for alt farlig avfall som til enhver tid kan lagres, og at bedriften skal oversende forslag til ny sikkerhetsstillelse.

Etter forurensningsforskriften § 36-21 skal bedrifter som slipper ut farlige stoffer utarbeide en tilstandsrapport om mulig forurensning av grunn og grunnvann. Dette følger også av tillatelsen pkt. 5 om at bedriften plikter til å holde løpende oversikt over forurenset grunn på bedriftsområdet, herunder faren for spredning, samt vurdere behovet for undersøkelser og tiltak. Vi har på bakgrunn av dette satt krav om at det skal utarbeides en tilstandsrapport for forurenset grunn og grunnvann.

Konklusjon

Miljødirektoratet gir Franzefoss Husøya tillatelse til mottak og behandling av inntil 80 000 tonn farlig avfall per år og lagring av inntil 7 000 tonn farlig avfall.

Vedtaket er basert på en helhetsvurdering av miljømessige, tekniske og økonomiske forhold. Vi mener at den miljømessige påvirkningen ved en utvidelse av behandlingsskapiteten er akseptabel veiet opp mot samfunnsnyttene ved tiltaket. Tillatelsen er gitt på strenge vilkår for å sikre at påvirkningen på naturverdier, helse og miljø reduseres mest mulig.

Vedtak om endring av tillatelsen

I det følgende er vilkår i tillatelsen som vi stiller i dette vedtaket:

- Pkt. 1 om tillatelsens ramme, er endret.
- Pkt. 3.1 om utslippsbegrensninger til vann, er endret.
- Pkt. 4.1 om utslippsbegrensninger til luft, er endret.
- Pkt. 4.2 om krav til utslippspunkter, er nytt.
- Pkt. 4.3 om lukt, er nytt.
- Pkt. 7.1 om støybegrensninger, er endret.
- Pkt. 7.2 om driftstid og kjøretidsbegrensning for tungtransport, er endret.
- Pkt. 9.2.1 om håndtering av farlig avfall, er endret.
- Pkt. 9.2.3 om behandlingsmåter for farlig avfall, er endret.
- Pkt. 9.2.4 om lagring av farlig avfall, er endret.
- Pkt. 9.2.5 om finansiell sikkerhet, er endret.
- Pkt. 9.2.7 om kompetanse, er nytt.
- Pkt. 11.4 om oversikt over mottatt, lagret og behandlet avfall, er endret.
- Tidligere pkt. 11.5 om rapportering av beredskap er tatt ut med bakgrunn i at det kun er bedrifter med utvidet beredskapskrav som har dette kravet.
- Vedlegg 1 med liste over prioriterte miljøgifter, er oppdatert.
- Utredningspunktene 13.1-13.7, er nye.

Frister

Tabellen nedenfor gir en oversikt over gjennomføring av tiltak som tillatelsen krever:

Tiltak	Frist	Vilkår i tillatelsen
Oppdatere måleprogram	1. juli 2017	Pkt. 13.1
Nytt forslag til finansiell sikkerhet for lagring av farlig avfall	1. juli 2017	Pkt. 13.2
Dokumentere driftsrutiner for kontroll, vedlikehold og utskifting av kullfilter	1. juli 2017	Pkt. 13.3
Dokumentere driftsrutiner for å minimere støy på Fugløya	1. juli 2017	Pkt. 13.4
Utføre nye målinger og spredningsberegninger av lukt	1. oktober 2017	Pkt. 13.5
Utarbeide tilstandsrapport for forurenset grunn og grunnvann	1. januar 2018	Pkt. 13.6
Redegjøre for behandling av slam i den termiske prosessen	1. januar 2018	Pkt. 13.7

Andre krav som er tatt inn i tillatelsen

Vedtak om fastsettelse av intervall for vannovervåking er tatt inn i tillatelsen pkt. 12, jf. brev av 18. mai 2016. Tillatelsen pkt. 15 om eierskifte og pkt. 16 om nedleggelse er oppdatert med ny ordlyd.

Disse endringene innebærer ingen endrede krav og er ikke påklagbare.

Vedtak om gebyr

Vårt arbeid med tillatelser omfattes av en gebyrordning, jf. forurensningsforskriften kap. 39. Vi har varslet at det i denne saken ville bli ilagt et gebyr etter nåværende gebyrsats 3 i forurensningsforskriften § 39-4 tilsvarende kr 112 500. Som følge av at mesteparten av arbeidet med søknaden har blitt gjort mens tidligere gebyrsatser har vært gjeldende, reduserer vi beløpet i samsvar med tidligere gebyrsats og vedtar et gebyr på kr 86 800, jf. forurensningsforskriften § 39-10.

Klageadgang

Vedtaket, herunder plassering i gebyrklasse, kan påklages til Klima- og miljødepartementet av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse innen tre uker fra underretning om vedtak er kommet frem, eller fra vedkommende fikk eller burde skaffet seg kjennskap til vedtaket. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Miljødirektoratet.

Hilsen

Miljødirektoratet

Ragnhild Orvik
seksjonsleder

Jorunn Aaneby
rådgiver

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.